

Wkrótce w świecie rozpocznie się Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan. Jego tegorocznym hasłem będą słowa: „Dąż do sprawiedliwości” (Pwt 16, 20). Mające ponad stuletnią tradycję cykliczne święto ekumenizmu ma istotne znaczenie również dla wyznawców Chrystusa na Białorusi. Dlaczego powinniśmy się modlić o to, byśmy się stali jedną owczarnią, nad którą czuwa jeden Pasterz? Jakie przedsięwzięcia ekumeniczne Kościoła zaistniały na Grodzieńszczyźnie? Na te i inne pytania w dzisiejszym numerze „Słowa Życia” odpowiada ks. kan. Włodzimierz Hulaj, przewodniczący synodalnej Komisji ds. Ekumenizmu i Dialogu Międzyreligijnego.

†

□ – **Ks. Włodzimierzu, dlaczego Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan jest tak ważny dla Kościoła?**

– Na początku trzeba zaznaczyć, że Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan ma swoje źródło w modlitwie Arcykapłańskiej Jezusa, który prosił Ojca, aby ci, którzy uwierzą w Niego, „byli jedno”, „stanowili jedno ciało” (por. J 17, 20-23). Mistycznym ciałem Chrystusa jest Kościół. Dlatego też idea powrotu do jedności jest nadal aktualna. Służy też potwierdzeniem wierności nauczaniu Mesjasza.

Modlitwa w intencji jedności jest sięganiem do wspólnych korzeni, a więc do Chrystusa, który jest jedynym Odkupicielem człowieka. Kościół Pana – niepodzielny od strony boskiej – został rozwarstwiony przez człowieka.

Podstawowy cel Tygodnia Modlitw o Jedność polega na dążeniu do pokonywania barier. Jednak nie po to, by je zacierać, lecz po to, by odnajdywać coś wspólnego i na tym budować jedność poprzez modlitwę, wspólne działanie, obronę wartości chrześcijańskich i ewangelicznych, a także organizację wydarzeń kulturalnych i naukowych. Dlatego też co roku w dniach 18-25 stycznia, czyli w okresie od dawnego święta katedry św. Piotra do święta nawrócenia św. Pawła, chrześcijanie różnych wyznań z całego świata spotykają się na ekumenicznych nabożeństwach, modlitwach, konferencjach, koncertach...

– Katolicy nie żyją w jakimś odosobnionym, zamkniętym świecie, tylko wśród ludzi, należących do różnych Kościołów. Proszę się podzielić własnym doświadczeniem ekumenicznym. Jak w rzeczywistości wygląda dialog ekumeniczny w diecezji grodzieńskiej?

– Białoruś jest krajem wielowyznaniowym, dlatego nieodzownym aspektem ewangelizacyjnej misji Kościoła katolickiego są działania na rzecz jedności chrześcijan. Katolicy pragną lepiej poznać inne Kościoły, więc z chęcią uczestniczą w wydarzeniach i spotkaniach ekumenicznych, a zwłaszcza we wspólnych modlitwach o jedność.

Trudno jednoznacznie powiedzieć cokolwiek o działalności ekumenicznej na terenie naszej diecezji. W poszczególnych rejonach kształtuje się różnie. Jedno jest pewne: jako chrześcijanie uświadamiamy sobie coraz bardziej podstawową prawdę, że wszystkich nas łączy ten sam chrzest, który wszczepił nas w Chrystusa. Według ostatnich danych na terytorium odvodu grodzieńskiego funkcjonuje obecnie 440 zarejestrowanych wspólnot chrześcijańskich.

Za bardzo ważny krok do przodu uważam to, że ludzie zaczęli skupiać swoją uwagę na tym, co łączy, a nie dzieli. Takie podejście sprzyja wzrastaniu wśród wiernych poczucia braterstwa, gdyż prawdziwy ekumenizm rodzi się w sercu każdej osoby, by następnie realizować się w jego własnym życiu, w rodzinie, we wspólnocie.

□ – Jednak nie wszyscy mają szacunek dla poglądów innych ludzi. Jak przekonać do ekumenizmu osobę, mocno przywiązaną do swojej tożsamości religijnej, uważając ją za najlepszą?

– Chrześcijanin powinien pamiętać, że wiara w Chrystusa oznacza pragnienie jedności. Pragnienie jedności to pragnienie Kościoła, a pragnienie Kościoła – pragnienie komunii (wspólnoty) łaski, która odpowiada zamysłowi Ojca, powziętemu przed wszystkimi wiekami. W tym tkwi sens modlitwy Chrystusa „aby byli jedno”, w tym tkwi sens wszelkiej działalności ekumenicznej.

Patrząc na życie religijne, społeczne możemy śmiało stwierdzić: troska o jedność jest naszym powołaniem. Dlaczego? Ponieważ „w Chrystusie Bóg pojednał świat ze sobą, nam zaś przekazał słowo pojednania” (2 Kor 5, 19). Skoro mamy naśladować Jezusa, stawać się Nim w tym świecie, to naszą misją w Kościele, w rodzinie, w mieście, w narodzie jest pojednanie!

– Nieraz można odnieść wrażenie, że dialog ekumeniczny jest potrzebny tylko teologom. Czy możemy dostrzec jego skutki w życiu zwykłych ludzi?

– Zadanie budowania jedności chrześcijan jest jednym z kierunków działalności w życiu Kościoła, dotyczy wszystkich wyznawców Chrystusa. Każdy z nas powinien starać się o zaistnienie pełnej komunii między chrześcijanami, nie zapominając nigdy, że jest ona przede wszystkim darem od Boga, o który winniśmy nieustannie błagać.

Pragnę wspomnieć tu o pewnym wydarzeniu.

W maju 1999 roku do Rumunii przybył z wizytą papież Jan Paweł II. Mimo że jest to kraj o głębokiej tradycji prawosławnej, Ojciec Święty został przyjęty niezwykle serdecznie, także przez Kościół prawosławny. Na zakończenie Mszy św. sprawowanej przez Biskupa Rzymu w stolicy tłum katolików i prawosławnych zaczął krzyknąć: „Unitate! Unitate!”, co oznacza „Pojednanie! Pojednanie!”. Ojciec Święty był bardzo przejęty tą sceną i niejednokrotnie wracał do niej w swoim nauczaniu. Rumunom powiedział wtedy, że w ich sercach wypisane jest szczególne powołanie ekumeniczne, powołanie do pojednania. Każdy chrześcijanin powinien być tego świadom.

– Kościoły chrześcijańskie różnych wyznań w całym świecie już dawno zaczęły razem zabierać głos nie tylko w kwestiach religijnych, lecz także ważnych sprawach społecznych dotyczących ubóstwa, uchodźców, ochrony stworzenia i in. Czy na Białorusi również organizuje się jakieś wspólne apele lub inicjatywy?

– Zadane pytanie dotyczy tematu tzw. ekumenizmu praktycznego. Kościół katolicki na Białorusi dostrzega możliwości realnej współpracy między wyznaniem chrześcijańskimi w różnych dziedzinach życia, zwłaszcza we wspólnym wysiłku na rzecz sprawiedliwości, pokoju, postępu, praw człowieka, życia rodzinnego, ochrony stworzenia, pomocy biednym, dając w ten sposób konkretne świadectwo służby i zarazem odpowiadając na wciąż nowe wyzwania stawiane przed ludzkością.

Przykładem takich praktycznych starań jest działalność katolickiej organizacji charytatywnej „Caritas”. Apeluje ona o to, by duchowieństwo oraz wierni świeccy aktywnie uczestniczyli w różnorodnych akcjach wspólnie z przedstawicielami innych wyznań chrześcijańskich.

Ogromną nadzieję pokłada się w młodych ludziach (tzw. wolontariat). Pochodzą oni z różnych środowisk, regionów, a także kultur. Przebywając ze sobą, razem się uczą, studiują, pracują, odpoczywają – żyją. Wszystko to, a także dynamizm i otwartość, jaką posiadają, pozwala na większe wymagania co do ich roli w ekumenizmie praktycznym.

Za ważny obowiązek Kościół katolicki na Białorusi uważa wspieranie wszelkiego współdziałania wyznawców Chrystusa w zakresie upowszechniania kultury chrześcijańskiej oraz przeciwstawiania się zalewowi pseudokultury, pornografii i innych zjawisk społecznie szkodliwych. Organizuje się międzywyznaniowe koncerty pieśni religijnej, prowadzi się działalność na rzecz obrony życia poczętego itd.

Istotnym elementem praktycznej działalności ekumenicznej są środki komunikacji społecznej (internet, wydawnictwo, radio i in.). Można powiedzieć, że praktycznie nie istnieje taka sfera życia, w której nie byłaby możliwa pewna współpraca pomiędzy chrześcijanami.

– Jest Ksiądz przewodniczącym synodalnej Komisji ds. Ekumenizmu i Dialogu Międzyreligijnego. Co należy do zadań i celów tej komisji? Jakie tematy i problemy

omawiano podczas posiedzeń?

– Nasza komisja ma na celu promowanie jedności chrześcijan, podążając za imperatywem słów naszego Pana Jezusa Chrystusa „aby byli jedno”, a także szacunku, pokoju i dialogu między wyznaniem. Swoje zadanie komisja realizuje na czterech płaszczyznach:

1) naukowej – promując studium dokumentów dotyczących ekumenizmu i dialogu międzyreligijnego;

2) duchowej – zachęcając i osobiście angażując się w modlitwę o jedność chrześcijan i szacunek pomiędzy przedstawicielami różnych religii;

3) praktycznej – umiejętnie wprowadzając w życie to, co zostanie wypracowane na dwóch wyżej wymienionych płaszczyznach;

4) współdziałania międzyludzkiego – na fundamentach rodzinnych, przyjacielskich i koleżeńskich ukazując potrzebę zgody między wszystkimi wierzącymi w jednego Boga.

Synod diecezji grodzieńskiej pragnie być wyrazem uczestnictwa w dziele ekumenicznym Kościoła, a zarazem wezwaniem do zaangażowania w dzieło jedności Chrystusowego Kościoła.